

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 108.871 van 4 juli 2002
in de zaak A. 112.974/VII-25.069.**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat K. DEMEESTER,
 kantoor houdende te 9050 GENT,
 Kortrijksesteenweg 535

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX,beiden van Slovaakse nationaliteit, op 15 november 2001 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken van 16 oktober 2001 tot weigering van regularisatie;

Gezien het beroep tot nietigverklaring;

Gelet op de beschikking van 18 december 2001 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op het administratief dossier en gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door auditeur M. STERCK, op grond van artikel 7, §2 van het hoger genoemde koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juni 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die, loco advocaat K. DEMEESTER, verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen hebben op 29 januari 2000 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, meer bijzonder op basis van de artikelen 2,2/, 2,3/ en 2,4/;

1.2. Verzoekers zijn door de Commissie gehoord op 6 september 2001;

1.3. De tweede Kamer van de Commissie voor regularisatie heeft op 12 september 2001 een gunstig advies verleend betreffende de aanvraag van verzoekers;

1.4. Op 16 oktober 2001 verwerpt de Minister van Binnenlandse Zaken de aanvragen tot regularisatie; deze beslissing luidt als volgt:

ten aanzien van de eerste verzoekende partij:

"Overwegende dat de 2e Kamer van de Commissie voor Regularisatie overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van sommige categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk een gunstig advies voor beslissing inzake Uw aanvraag tot regularisatie heeft verstrekt, door U ingediend bij de Burgemeester te GENT, op 29/01/2000 en dat het nummer 90002000012900856 draagt;

Overwegende dat Mijnheer XXX zich bij zijn regularisatieverzoek beriep op het criterium van artikel 2, 3/ van de wet van 22 december 1999, te weten dat Mevrouw XXX, de echtgenote van verzoeker, ernstig ziek zou zijn;

Overwegende dat bovendien beroep werd gedaan op het criterium van de artikelen 2, 2/ en 2, 4/ van genoemde wet van 22 december 1999, te weten dat

verzoeker humanitaire redenen meent te kunnen laten gelden en duurzame sociale bindingen in het land zou hebben ontwikkeld, en dat hij om redenen onafhankelijk van zijn wil niet kan terugkeren naar het land of de landen waar hij voor aankomst in België gewoonlijk verbleven heeft, noch naar zijn land van herkomst, noch naar het land waarvan hij de nationaliteit heeft ,

Overwegende dat het regularisatieverzoek eveneens werd ingediend voor Mevrouw XXX (welke eveneens een afzonderlijk regularisatieverzoek indiende met het nummer 90002000012900855, voor welk ook een afzonderlijke beslissing wordt getroffen) ; en voor de drie kinderen H. B., T. B. en P. B.;

Overwegende dat wat artikel 2, 3/ van de wet van 22 december 1999 betreft, de 2e Kamer van de Commissie voor Regularisatie oordeelt dat Mevrouw XXX niet aan de voorwaarden van dit criterium voldoet ; de 2e Kamer beroept zich hierbij op het medisch advies van de geneesheer aangesteld door het Ministerieel Besluit van 22 mei 2000 om de Commissie voor Regularisatie bij te staan ; dat de Minister deze argumentatie als de zijne overneemt ;

Overwegende dat wat artikel 2, 2/ van de wet van 22 december 1999 betreft, de 2e Kamer van de Commissie voor Regularisatie oordeelt dat verzoeker niet aan de voorwaarden van dit criterium voldoet ; dat de Minister deze argumentatie als de zijne overneemt ;

Overwegende dat wat artikel 2, 4/ van de wet van 22 december 1999 betreft, de ingeroepen redenen die zowel door de Commissie voor Regularisatie als door de Minister worden geëvalueerd volgens artikel 2 van de wet van 22 december 1999 dienen te gelden op het ogenblik van de aanvraag, in het geval van Mijnheer XXX dit 29/01/2000;

Overwegende dat volgens artikel 9, 9/ van de wet van 22 december 1999 verzoeker die zich beroept op artikel 2, 4/ van dezelfde wet van 22 december 1999 dient aan te tonen dat zijn of haar aanwezigheid in België teruggaat tot meer dan zes jaar, of tot meer dan vijf jaar voor een gezin met minderjarige kinderen die op 1 oktober 1999 in België verblijven en die de leeftijd hebben om naar school te gaan, en/of in voorkomend geval, het bewijs dat verzoeker wettig in België verbleven heeft en/of een schriftelijke verklaring waaruit blijkt dat verzoeker in de loop van vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag geen bevel gekregen heeft om het grondgebied te verlaten .

Overwegende dat verzoeker op datum van 29/01/2000 één minderjarig kind heeft, hetwelk daadwerkelijk op 1 oktober 1999 in België verbleef en de leeftijd heeft om naar school te gaan ;

Overwegende dat de Heer XXX derhalve dient aan te tonen dat op het ogenblik van zijn aanvraag zijn aanwezigheid in België teruggaat tot meer dan vijf jaar, - dat hij omstreeks eind juli 1999 in België zou zijn gearriveerd: dat hij derhalve op het ogenblik van zijn aanvraag, te weten op 29/01/2000, zo'n vijf maanden in België verbleef, wat aanzienlijk minder is dan de bij wet voorziene vijf jaar;

Overwegende dat verzoeker niet aantoonde op het ogenblik van zijn aanvraag op 29/01/2000 in België te hebben beschikt over een wettig verblijf in dit land;

Overwegende dat de Heer XXX evenmin een schriftelijke verklaring heeft toegevoegd dat bij in de loop van vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag op 29/01/2000 geen bevel gekregen heeft om het land te verlaten ; dat verzoeker bovendien op 23/12/1999 een bevel om het grondgebied te verlaten geldig voor 5 dagen heeft ontvangen, dat tegen dit bevel een schorsend beroep werd ingesteld ;

Overwegende dat verzoeker derhalve niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 9, 9/ van de wet van 22 december 1999 ;

Overwegende dat de Commissie voor Regularisatie stelt dat de Heer XXX elementen voorlegt die zouden wijzen op humanitaire redenen en duurzame sociale bindingen in het land, namelijk dat hij sedert augustus 1999 ononderbroken in België zou hebben verbleven en sterke inspanningen onderneemt om zich te integreren, en dat de oudste twee kinderen naar school gaan ,

Overwegende dat de situatie wordt onderzocht op het ogenblik van het regularisatieverzoek, te weten in dit dossier 29/01/2000

Overwegende dat de Heer XXX en zijn gezin allicht eind juli 1999 in België arriveerden ; dat dit betekent dat zij ongeveer vijf maanden in het land verbleven op het ogenblik van hun regularisatieverzoek, - dat deze termijn van vijf maanden te kort is om duurzame sociale bindingen te ontwikkelen , dat dit bovendien gesteund wordt door het sociaal verslag van de Stad Gent - dat het oudste kind voordien al wel in

België school had gelopen, en dat verzoeker wel een goede wil toont om zich te integreren, doch dat er geen elementen van verdere integratie kunnen worden voorgelegd;

Overwegende dat de voorgelegde integratie of banden in het land te beperkt van aard is om te kunnen concluderen dat verzoeker en zijn gezin op het ogenblik van de aanvraag duurzame sociale bindingen hebben in het land

Dat verzoeker in België arriveerde eind juli 1999 ; dat op het ogenblik van het regularisatieverzoek verzoeker ongeveer vijf maanden in België verbleef; dat er onvoldoende bewijsstukken zijn die kunnen aantonen dat verzoeker in deze periode van vijf maanden duurzame sociale banden heeft ontwikkeld

BESLUIT:

De regularisatieaanvraag nr. 90002000012900856, ingediend door de Heer XXX op 2W0112000 bij de Burgemeester van GENT wordt afgewezen, ondanks het gunstig advies van de Commissie voor Regularisatie."

ten aanzien van de tweede verzoekende partij:

"Overwegende dat de 2e Kamer van de Commissie voor Regularisatie overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van sommige categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk een gunstig advies voor beslissing inzake Uw aanvraag tot regularisatie heeft verstrekt, door U ingediend bij de Burgemeester te GENT, op 29/01/2000 en dat het nummer 90002000012900855 draagt.

Overwegende dat Mevrouw XXX zich bij haar regularisatieverzoek beriep op het criterium van artikel 2, 3/ van de wet van 22 december 1999, te weten dat zij ernstig ziek zou zijn;

Overwegende dat bovendien beroep werd gedaan op het criterium van de artikelen 2, 2/ en 2, 4/ van genoemde wet van 22 december 1999, te weten dat verzoekster humanitaire redenen meent te kunnen laten gelden en duurzame sociale bindingen in het land zou hebben ontwikkeld, en dat zij om redenen onafhankelijk van haar wil niet kan terugkeren naar het land of de landen waar zij voor aankomst in België gewoonlijk verbleven heeft, noch naar haar land van herkomst, noch naar het land waarvan zij de nationaliteit heeft ;

XXX (welke eveneens een afzonderlijk regularisatieverzoek indiende met het nummer 90002000012900856, voor welk ook een afzonderlijke beslissing wordt getroffen); en voor de drie kinderen H.B., T. B. en P.B.;

Overwegende dat wat artikel 2, 3/ van de wet van 22 december 1999 betreft, de 2e Kamer van de Commissie voor Regularisatie oordeelt dat Mevrouw XXX niet aan de voorwaarden van dit criterium voldoet ; de 2e Kamer beroept zich hierbij op het medisch advies van de geneesheer aangesteld door het Ministerieel Besluit van 22 mei 2000 om de Commissie voor Regularisatie bij te staan ; dat de Minister deze argumentatie als de zijne overneemt ;

Overwegende dat wat artikel 2, 2/ van de wet van 22 december 1999 betreft, de 2e Kamer van de Commissie voor Regularisatie oordeelt dat verzoekster niet aan de voorwaarden van dit criterium voldoet ; dat de Minister deze argumentatie als de zijne overneemt ,

Overwegende dat wat artikel 2, 4/ van de wet van 22 december 1999 betreft, de ingeroepen redenen die zowel door de Commissie voor Regularisatie als door de Minister worden geëvalueerd volgens artikel 2 van de wet van 22 december 1999 dienen te gelden op het ogenblik van de aanvraag, in het geval van Mevrouw XXX is dit 29/01/2000;

Overwegende dat volgens artikel 9, 9/ van de wet van 22 december 1999 verzoeker die zich beroept op artikel 2, 4/ van dezelfde wet van 22 december 1999 dient aan te tonen dat zijn of haar aanwezigheid in België teruggaat tot meer dan zes jaar, of tot meer dan vijf jaar voor een gezin met minderjarige kinderen die op 1 oktober 1999 in België verblijven en die de leeftijd hebben om naar school te gaan, en/of in voorkomend geval, het bewijs dat verzoeker wettig in België verbleven heeft en/of een

schriftelijke verklaring waaruit blijkt dat verzoeker in de loop van vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag geen bevel gekregen heeft om het grondgebied te verlaten .

Overwegende dat verzoekster op datum van 29/01/2000 één minderjarig kind heeft, hetwelk daadwerkelijk op 1 oktober 1999 in België verbleef en de leeftijd heeft om naar school te gaan ,

Overwegende dat Mevrouw XXX derhalve dient aan te tonen dat op het ogenblik van de aanvraag haar aanwezigheid in België teruggaat tot meer dan vijf jaar, - dat zij omstreeks eind juli 1999 in België zou zijn gearriveerd : dat zij derhalve op het ogenblik van de aanvraag, te weten op 29/01/2000, zo'n vijf maanden in België verbleef, wat aanzienlijk minder is dan de bij wet voorziene vijf jaar.

Overwegende dat verzoekster niet aantoonde op het ogenblik van zijn aanvraag op 29/01/2000 in België te hebben beschikt over een wettig verblijf in dit land;

Overwegende dat Mevrouw XXX evenmin een schriftelijke verklaring heeft toegevoegd dat in de loop van vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag op 29/01/2000 geen bevel te hebben gekregen om het land te verlaten ; dat verzoekster bovendien op 23/12/1999 een bevel om het grondgebied te verlaten geldig voor 5 dagen heeft ontvangen, dat tegen dit bevel een schorsend beroep werd ingesteld -;

Overwegende dat verzoekster derhalve niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 9, 9/ van de wet van 22 december 1999;

Overwegende dat de Commissie voor Regularisatie stelt dat verzoekster elementen voorlegt die zouden wijzen op humanitaire redenen en duurzame sociale bindingen in het land, namelijk dat zij sedert augustus 1999 ononderbroken in België zou hebben verbleven en dat het gezin sterke inspanningen onderneemt om zich te integreren, en dat de oudste twee kinderen naar school gaan -;

Overwegende dat de situatie wordt onderzocht op het ogenblik van het regularisatieverzoek, te weten in dit dossier 29/01/2000

Overwegende dat het gezin allicht eind juli 1999 in België arriveerde. dat dit betekent dat zij ongeveer vijf maanden in het land verbleven op het ogenblik van hun regularisatieverzoek, - dat deze termijn van vijf maanden te kort is om duurzame sociale bindingen te ontwikkelen ; dat dit bovendien gesteund wordt door het sociaal verslag van de Stad Gent : dat het oudste kind voordien al wel in België school had gelopen, en dat het gezin wel een goede wil toont om zich te integreren, doch dat er geen elementen van verdere integratie kunnen worden voorgelegd

Overwegende dat de voorgelegde integratie of banden in het land te beperkt van aard is om te kunnen concluderen dat verzoekster en haar gezin op het ogenblik van de aanvraag duurzame sociale bindingen heeft in het land dat op het ogenblik val] het

Dat verzoekster allicht in België arriveerde eind juli 1999; regularisatieverzoek verzoekster ongeveer vijf maanden in België verbleef; dat er onvoldoende bewijsstukken zijn die kunnen aantonen dat verzoekster in deze periode van vijf maanden duurzame sociale banden heeft ontwikkeld;

BESLUIT:

De regularisatieaanvraag nr. 90002000012900855, ingediend door Mevrouw XXX op 29/01/2000 bij de Burgemeester van GENT wordt afgewezen, ondanks het gunstig advies van de Commissie voor Regularisatie."

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen een eerste middel aanvoeren dat als volgt luidt:

"De Minister van Binnenlandse Zaken heeft alle drie de aangehaalde redenen afgewezen. Verzoekers stellen schorsings- en annulatieberoep in tegen de afwijzing door de Minister van de medische en humanitaire redenen (duurzame bindingen).

B2. Art. 2, 30.

B 2. 1. Tweede verzoekster, mevr. XXX, heeft zoals vereist medische stukken gevoegd bij haar aanvraag, zoals vereist onder gesloten omslag bestemd voor een beoefenaar van de geneeskunde die de Commissie voor Regularisatie bijstaat.

Blijkens het advies van de Commissie tot Regularisatie voldoet tweede verzoekster niet aan het criterium ernstige ziekte en is de medische aandoening niet ernstig genoeg. De Minister neemt in zijn beslissing deze argumentatie als de zijne over.

B 2.2. Nochtans valt nergens (noch uit het advies, noch uit de beslissing) af te leiden waarom de medische redenen niet als afdoende zouden kunnen worden beschouwd. Tweede verzoekster heeft de vaststellingen van de geneesheer die de Commissie bijstaat niet aanvaard en heeft deze vaststellingen op de zitting van de Commissie betwist.

Zoals uit het administratief dossier zal blijken, bestaan er duidelijk medische tegenstrijdigheden tussen de bevindingen van de behandelende arts van tweede verzoekster, en de geneesheer die de Commissie bijstaat. Ten einde zich afdoende te informeren, en om zich een objectief oordeel te kunnen vormen hadden, hetzij de Commissie alvorens te adviseren, hetzij de Minister alvorens te beslissen, het advies van een neutraal geneesheer, aangesteld als deskundige, moeten inwinnen. Deze geneesheer-deskundige zou dan minstens in een (ook op medisch vlak) tegensprekelijke procedure objectief advies kunnen verlenen.

De bevindingen van de geneesheer die de Commissie bijstaat dienen immers met de grootste omzichtigheid benaderd te worden, nu deze geneesheer éézijdig door één partij werd gelast en niet de vereiste waarborgen van objectiviteit kan garanderen.

Elk advies of elke beslissing gesteund op de bevindingen van deze geneesheer, die tegengesproken worden door de behandelende arts van verzoekster, dienen te worden geschorst/vernietigd wegens schending van de vereiste criteria van objectiviteit en zorgvuldigheid.

B 2.3. Bovendien is noch in het advies, noch in de beslissing, enige materiële motivering te vinden waarom het criterium van art. 2,3/ van de wet van 22 december 1999 niet werd weerhouden. Stellen dat "de medische aandoening niet ernstig genoeg is" (cfr. advies dd. 12 september 2001, door de Minister als het zijne overgenomen) is oncontroleerbaar, en strijdig met de materiële motiveringsplicht die op een administratie rust.

De bestreden beslissing dient hiervoor alleen al te worden geschorst en/of vernietigd."

2.2.2. Overwegende dat noch de Minister van Binnenlandse Zaken, noch de Commissie voor regularisatie kunnen worden beschouwd als "partijen"; dat zij als administratieve overheden op basis van de gegevens van het voorliggende dossier en met inachtnaam van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur geacht worden een onpartijdige beslissing te nemen; dat hetzelfde geldt voor de door de Commissie aangestelde geneesheer die bovendien gehouden is aan de deontologie van zijn beroep; dat luidens dit medisch advies van 8 maart 2001, de Commissie voor Regularisatie in haar advies heeft geoordeeld dat tweede verzoekster geen stukken heeft aangebracht die wijzen op het bestaan van een ernstige ziekte in de zin van artikel 2, 3/ van voormelde regularisatiewet, die zonder behandeling de dood van de persoon tot gevolg heeft, de levensverwachting inkort, een ernstige handicap veroorzaakt en/of waarvan de behandeling veelvuldige zorgen en controles vereist en/of een zware therapie; dat uit het proces-verbaal van de zitting van de Commissie voor regularisatie van 6 september 2001 niet blijkt dat tweede verzoekster de vaststellingen van de arts die de Commissie voor regularisatie bijstaat heeft betwist, noch

dat zij heeft verzocht om het advies van een derde geneesheer; dat het eerste middel derhalve niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat de verzoekende partijen een tweede middel aanvoeren dat als volgt luidt:

"B3. Art. 2, 4/.

B3.1. Het advies van de Commissie tot Regularisatie met betrekking tot dit criterium luidde:

Aanvragers kunnen echter wel humanitaire redenen laten gelden en hebben reeds duurzame sociale bindingen in ons land; betrokkenen verblijven immers sedert augustus 1999 onafgebroken in ons land; en leveren sterke inspanningen om zich in Gent goed te integreren (zie sociaal verslag).

De twee oudste kinderen lopen alhier school. "

De Commissie is derhalve van oordeel dat verzoekers voldoen aan het criterium van art. 2, 40.

B 3.2. In de bestreden beslissingen van de Minister van Binnenlandse Zaken daarentegen werd geoordeeld dat de aanvraag van verzoekers niet voldeed om goedgekeurd te worden.

Om tot deze bevinding te komen baseert de Minister zich op het feit dat verzoekers ongeveer vijf maanden in het land verbleven op het ogenblik van hun regularisatieverzoek, er daarbij a.h.w. per definitie van uitgaand dat «ongeveer vijf maanden» te kort is om duurzame sociale bindingen te ontwikkelen.

Verzoekers wensen op te merken dat zij niet "ongeveer vijf maand" in het land verbleven op het moment van hun aanvraag, doch wel reeds zes maand (28 juli 1999 - 29 januari 2000) en zijn van oordeel dat de Minister hiermee een criterium aan de wet toevoegt dat er niet in terug te vinden is, met name het vastleggen van een "minimumperiode" waarbinnen het mogelijk is (of mogelijk moet zijn, of geacht wordt mogelijk te zijn) zich te integreren.

Art. 2, 2/ van de wet van 22 december 1999 stelt als criterium nochtans enkel dat "vreemdelingen (...hetzij) humanitaire redenen kunnen laten gelden en duurzame sociale bindingen in het land hebben ontwikkeld." Nergens wordt een minimumperiode vermeld waarbinnen die duurzame sociale bindingen moeten of kunnen worden opgebouwd.

Verzoekers zijn, en met hen blijkbaar ook de wetgever, van oordeel dat niet de duur van het verblijf een criterium tot regularisatie kan vormen, maar wel de intensiteit waarmee de sociale bindingen tot stand zijn gekomen.

B 3.3. De Commissie tot Regularisatie heeft na onderzoek van het dossier, en na een gesprek met verzoekers op de zitting van 06 september 2001, geoordeeld dat verzoekers voldeden aan het criterium om duurzame sociale bindingen in het land te hebben ontwikkeld. De Minister heeft verzoekers niet gezien of gehoord en heeft geen rekening gehouden met hun persoonlijk verschijnen.

Daarenboven beslist de Minister dat uit het sociaal verslag van de stad Gent wel blijkt "dat het oudste kind voordien al wel in België schoot had gelopen, en dat verzoekers wel een goede wil tonen om zich te integreren, doch dat er geen elementen van verdere integratie kunnen worden voorgelegd. "

Hierdoor miskent de Minister enerzijds de waarde van het sociaal verslag, doch verduidelijkt anderzijds niet waaruit moet blijken welke elementen van verdere integratie dan wel naar voor moeten of kunnen worden gebracht.

Verzoekers verwijzen voor wat hun duurzame sociale bindingen betreft naar de diverse stukken uit het administratief dossier van verweerster, en wensen de in de diverse stukken aangehaalde redenen in het kader van huidige procedure voor Uw Raad te hernemen.

Uit de bestreden beslissingen kan enkel weerhouden worden dat de aanvragen van verzoekers worden afgewezen omdat verzoekers nog niet lang genoeg in het land verblijven.

Ook waar de beslissingen de aanvragen op basis van art. 2, 4/ van de wet van 22 december 1999 afwijzen, dienen deze te worden geschorst/vernietigd aangezien zij

onzorgvuldig, niet afdoende gemotiveerd en met miskenning van de wettelijke criteria werden genomen."

2.3.2. Overwegende dat, voor zover de aanvraag is gesteund op artikel 2, 4/, van de wet van 22 december 1999, in de bestreden beslissing terecht wordt overwogen dat er dient voldaan te zijn aan de door artikel 9, 9/ van voornoemde wet gestelde voorwaarde van een minimale aanwezigheid in België van 6 jaar of van 5 jaar voor een gezin met minderjarige kinderen; dat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker op het ogenblik van zijn aanvraag sedert vijf maanden op het grondgebied verbleef, en dat hij evenmin over een wettige verblijfstitel beschikte; dat, voor zover de aanvraag gesteund is op humanitaire redenen of duurzame sociale bindingen, er werd geoordeeld dat een periode van vijf maanden te kort is om duurzame sociale bindingen te ontwikkelen, dat de aangebrachte elementen van integratie aldus te beperkt van aard zijn; dat deze beoordeling niet kennelijk onredelijk lijkt; dat het feit dat het aldus verzoekers om zes maanden zou gaan en niet om vijf maanden, niet van aard is dat ze een ander licht zou werpen op de beoordeling van de integratie van verzoekers; dat het tweede middel niet ernstig is;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan een van de twee door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vier juli tweeduizend en twee, door

de HH. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,

 C. VERHAERT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

M.-R. BRACKE.